

Refleksjonsbrev

Marihøna
April 2024

SE! En maur..!

Maurjakt har blitt en daglig ting vi driver med her på Marihøna. Det startet med at vi fant en liten maur krypende rundt på gulvet inne hos oss og etter en liten stund fant vi fler og fler og plutselig så vi at det var en maursti fra bak vaskemaskinen og ut til stallebordene.

«tenk om de bor inni vaskemaskinen». Ja, for tenk om det. Plutselig har vaskemaskinen blitt huset til maurene. Etter litt frem og tilbake konkluderte vi med at de måtte nok bo bak og ikke inni. For hva skjer med maurene hvis de bor inni vaskemaskinen når vi skal vaske tøy? Klarer de å svømme? Det trodde vi ikke, så konklusjonen var at de mest sannsynlig kom til å dø hvis de bodde inni.

Tidlig her en morgen ville vi ut på maurjakt igjen, men klarte dessverre ikke å finne noen. Vi lette over alt, høyt og lavt, under kasser og puter, men ingen maur å se. Dette fikk oss til å gå inn på badet – for tenk om de bare var inne i huset sitt. Vi banket på, men der var det ingen som svarte. Vi ble enig om at de mest sannsynlig var noen veldig trøtte maur som fortsatt sov, noen ordentlige syvsovere. Vi listet oss stille og forsiktig ut av badet og ble enige om å prøve igjen litt senere.

Maurene på marihøna har ført til mye undring, spennende samtaler og et stort engasjement. Plutselig har vi samlet oss alle sammen rundt denne ene mauren som krabber rundt på gulvet. Vi sitter og ligger rundt den og betrakter den og stiller og besvarer hverandres spørsmål.

Leirens mangfoldige potensiale

Her er vi i gang igjen med denne leiren, men denne gangen i en annen farge og med tilsatt chamotte – dette vil si at leiren blir mer stabil og enklere å jobbe med om man skulle lage store skulpturer. Men det var jo ikke akkurat det vi skulle gjøre, lage store skulpturer – tvert i mot. Vi skulle, ikke nødvendigvis, lage noe konkret, men heller det å oppdage fler av leirens mangfoldige potensiale. Leiren har vært tilstede gjennom mange tusen år og vi har hele tiden tilpasset den slik at den blir til noe av nytteverdi for oss. Vi oppdager materialers nye handlingsmuligheter gjennom hele livet, og det handler mye om å tenke utenfor boksen - hvordan kan dette materiale brukes til noe annet enn det det egentlig ble laget for? Leire er et høyst ustrukturert materiale fordi det ikke ligger en forventning om hvordan den skal brukes eller hva som skal lages ut av den – leiren har ikke bare ett bruksområde, men den gir oss muligheter for varierte erfaringer og bruk av fantasien vår.

Vi sanser og beveger oss gjennom en jungel av muligheter. Vi kaster, moser, klemmer og smaker. Men den leiren var jammen meg hard å jobbe med og vi måtte bruke masse muskler for å prøve å forme og klemme den. Vi tilsetter dermed litt vann og finner ut av at «oi, vi kan jo male med leiren». Vi malte på ark, på bordet og på oss selv. Vi strøk den glatte og myke leiren over huden vår og syntes det var en deilig følelse.

Vi bruker i stor grad kroppen vår til å skaffe oss tilgang til verden og dens muligheter. Jo flere kroppslige erfaringer man gjør seg, jo større forståelse får vi av den verdenene vi lever i og hvilke muligheter som befinner seg rundt om. Hos barn er det kroppen som leder an – først erfarer de og deretter forstår de med tankene.

